

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שיחת התעמקות על פי דרך עץ החיים
פרשת וירא תשפ"ו

קבלת קהל בתיאום מראש בטל' 02-6520002

www.rachlin.org.il

בהוצאת: אוריאל יעוץ ופתרונות בע"מ

יפה רום 40 ירושלים ת"ן

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

סרוקו להורדה

מאמר זה הנו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.

פרשת וירא תשפ"ו – ההנהגה של הצדיק

יכול להוכיח. למשל, ה' שלח את יונה הנביא לנינוה, אולי בכל זאת יחזרו בתשובה – והנה, חזרו בתשובה.

אז יש פה דברים עמוקים מאד ביחסים האלה, שה' יתברך מודיע לנביאים, לצדיקים, לגדולי עולם כל מיני דברים שהוא חושב לעשות. למשל, כשהוא הודיע להושע הנביא היתה שם בעיה, במלים שלי הוא אמר לו 'אם יש לך צער מעם ישראל, אז תחליף אותם באומה אחרת'. ואז ה' יתברך היה צריך לצוות עליו כל מה שכתוב שם. זאת אומרת, מצד אחד יש את הרצון של ה' יתברך להודיע ואת המטרה – מצד שני איך מגיב הצדיק, מה הוא עושה עם זה?

כתוב שם בפרשה שה' הוציא חמה מנרתיקה כדי שלא יהיו עוברים דרכים כדי שאברהם אבינו לא יצטרך לטפל בהם, כי הוא היה כאוב מהברית מילה ביום השלישי. אבל אז הוא ישב בפתח האהל לראות אם יש עוברים ושבים וה' ראה שהוא מצטער מזה יותר, ואז הוא שלח את המלאכים, והוא טיפל בהם כמו אורחים. וה' לא ידע את זה? בטח שה' ידע את זה שהוא מצטער יותר מזה מאשר מהכאב הפיזי – אבל זה היה כדי לתת פתח לאברהם. ה' מעמיד את הצדיק בנסיון לא בגלל שה' לא יודע מי זה הצדיק אלא כדי לתת לו שכר. כתוב שה' הקשה מאד, במלים אחרות, הקשה מאד על החיים של דוד המלך עם כל מיני ענינים לא פשוטים כדי להרבות לו שכר.

אז הנסיונות הם גם כדי לפרסם את השם של הצדיק לדורות, גם כדי שיהיו בכספת שלו ושל כלל עם ישראל הרבה זכויות שמגנות על הדור ועל הדורות כולם. כן, זכות אבות מגנה על הדורות. אז איך יבואו הזכויות? הזכויות באות גם על ידי זה שיש נסיונות קשים והצדיקים עומדים בהם. זכותם תגן עלינו.

הם, הצדיקים האלה, שלשת הצדיקים, אברהם יצחק ויעקב – עליהם עומד העולם – ודוד המלך הרגל הרביעית של המרכבה. מי יכול בכלל להבין מה המהות שלהם? אין השגה. ואיך הם עמדו בכל הדברים האלה?

אז אחרי שהוא מתפלל על סדום ועמורה ומתוכח, בסוף יצא שהפעולה הזו שהוא עשה לא הועילה. אולי זה החמיר את הקטרוג – זה אני אומר, אינני יודע אם זה נכון, אבל זה מימש את הקטרוג, זאת אומרת, הגזירה באה ולא היה מה לעשות.

אז לפעמים יש אנשים בצרה, לא עלינו, מחלה סופנית, הם רוצים ברכה, רוצים שתעשה משהו. אז אתה מתפלל, נותן להם סגולה, אומר משהו – או שזה מצליח אם יש נס, ולא בכל יום יש נס, או שזה לא מצליח ואז האדם יכול להגיד 'הנה, הלכתי לרבנים, ביקשתי ברכות, קיבלתי על עצמי, וזה לא עזר' – ואז הוא בועט בכל.

ערב טוב! שבוע טוב! מה שלומכם? אנחנו כאן ב'ותן חלקנו בתורתך', פרשת וירא תשפ"ו, ובשם ה' נעשה ונצליח. אנחנו כמו שאתם יודעים משתדלים להבין את הפרשה על פי 'דרך עץ החיים'.

כמו שאתם יודעים, אני מתעסק עם אנשים כל החיים, אני אוהב אנשים, אוהב לעזור להם. וכאן יש לנו את אברהם אבינו, שאין לנו תפיסה והשגה בדרגות של אברהם אבינו, אבל בכל זאת מעניין מאד איש האלקים הזה, העומס שיש עליו – העומס הנפשי, הרגשי, הרוחני, המעשי, כל הנסיונות שהוא עובר, כל הדברים הקשים שהוא עובר – הוא עומד בכולם, ענק שבענקים. אחד היה אברהם. הוא מצד אחד של הנהר וכל העולם בצד השני של הנהר, הקשר שלו עם הבורא יתברך, הקשר של הבורא יתברך אתו, המלאכים שהוא שולח לו, הקשר שלו עם שרה, הקשר שלו עם ישמעאל, הקשר שלו עם יצחק, הקשר שלו עם הגר, הקשר שלו עם הגוים שמסביב, שכל פעם הוא מסתבך בגלל שרה אמו – כל הדברים האלה הם מאד מאד לא פשוטים.

הוא היה מרכבה לחסד, אוהב את הבריות, אוהב את הבריות ומקרבן לתורה באמת, מה שנאמר על אהרן.

מצד שני, הבריות בדור שלו לא היו כולם צדיקים, כן? סדום ועמורה. והוא היה צריך לנהל משא ומתן על סדום ועמורה. יש כל כך הרבה שאלות מהותיות בפרשה הזו שאפשר לדבר על זה בלי סוף ולא נגמור.

סדום ועמורה – שאלה ראשונה: למה הוא עשה את המשא ומתן הזה? הוא היה חייב? האם הוא מלמד אותנו לדורות? הוא לא ידע מה קורה בסדום ועמורה, או שהוא ידע? נראה שהוא ידע. אולי הוא לא ידע בדיוק בדיוק כמה צדיקים יש, אבל כל המשא ומתן הזה היה בחכמה רבה, פלא פלאים, גם בעזות דקדושה. זה לא היה פשוט.

לבסוף לא נמצאו עשרה צדיקים, וזהו, אז הסגור השתתק, אומר שם רש"י, והקטרוג המשיך לקטרוג. הוא לא הצליח להציל, רק את לוט ובני ביתו. ה' יתברך לא רצה לעשות דבר כזה בלי להודיע לאברהם אבינו. זה משהו מיוחד מאד, שה' יתברך מודיע לנביאים דברים מסוימים שהוא עושה, בטח לא הכל, אבל הרבה הוא מודיע להם, לצורך מה? – או כדי שיתפללו ויבטלו את הגזירה. לפעמים הבעל שם טוב לא הודיעו לו משהו מהשמים, והוא הצטער שהיתה גזירה שהתקיימה, ואז אמרו לו 'אם היינו מודיעים לך, היית מבטל אותה'.

אז מצד אחד, מודיעים כדי שהצדיק יבטל. מצד שני, מודיעים כדי שאולי ינסה לתקן, אולי הוא יכול לעשות משהו, אולי הוא

שאלה. בדור הזה, שהדור שלנו מסכן, צריך לברך ולא לעשות חשבונות. אצל הבעל שם טוב הקדוש, רבנו הקדוש ואהוב, הוא כן עשה חשבונות אם עכשיו הוא יטפל בחולה הזה. אם הוא שמע בשמים כרוז שאין מה לעשות אז לא טיפל בו, שלא יגידו 'אה, הנה, ניסית וזה לא הלך'. הוא היה עושה חשבון, כל מיני חשבונות שאנחנו גם לא מבינים אותם עד הסוף.

מי שמעניין אותו כל הדברים האלה, יש ספר שלי שנקרא 'איש האלוקים'. זה פירוש על הספר הקדוש, הנורא, 'שבחי הבעל שם טוב'. אפשר להוריד אותו חינם מהאתר.

בקיצור, אז פה הוא עשה משא ומתן ולא הצליח לבטל את הגזירה. לוט, להבדיל, עשה משא ומתן עם המלאכים על זה שהוא לא רצה ללכת להר, הוא רצה יותר קרוב. אז ויתרו לו. לא היו חייבים לוותר לו, ויתרו לו, 'בסדר, לך לשם קודם'.

איזה הבדל. הקרבה לצדיק, הוא היה קרוב משפחה, הוא היה קרוב משפחה, היה דוד שלו, נכון? אברהם מגדל אותו – והוא לא מפנים את דרך ה'. זה חיזוני אצלו. כשהוא נותן לו לבחור, הוא רוצה ללכת להיות עם העבריינים שמה בסדום ועמורה. הוא לא רוצה להשאר ליד הצדיק. הוא לא מתחנן על נפשו: 'לא, מה פתאום. אני אתנהג יפה. הרועים שלי יתנהגו יפה. מה פתאום'.

לא. הוא לוקח לי את המקום הכי כלכלי היו קוראים לזה היום, הכי פורח. אז הוא לא למד כלום. מצד שני, הוא מכניס אורחים. מצד שלישי, הוא מפקיר את הבנות. מצד רביעי, הוא לא בודק אותם, הוא אומר להם קודם לישון ואחר כך לשטוף רגליים, שהרי אצל אברהם אבינו היה שונה. ואפילו את אשתו הוא לא חינך, לא הצליח לחנך, בגלל זה אומר רש"י שהיא נענשה במלח בגלל שאמרה לו 'מה אתה שם מלח באוכל לאורחים? גם לפה הבאת את המנהג הלא יפה הזה?'

אז לפעמים הצדיק משקיע, משקיע, משקיע – ובתוך סביבתו, מתוך תלמידיו, מתוך ביתו יוצאים אנשים שה' ירחם. מה הדבר הזה?

יש הסבר לפי האר"י הקדוש, הסבר לא קל, אבל האר"י הקדוש מביא אותו: הצדיק פוגש בן אדם ומנסה להחזיר אותו בתשובה. הצדיק לא גמור, והאדם הזה הוא לא רשע גמור, יש לו דברים טובים, הניצוצות הטובים האלה שייכים לצדיק. אם הוא מחזיר אותו בתשובה, זכינו. אם הוא מנסה להחזיר אותו בתשובה והאדם מסרב – אז הניצוצות הטובים שבו עוברים לצדיק, והניצוצות הרעים שיש אצל הצדיק עוברים אליו. והוא נהיה רשע גמור, והצדיק נהיה צדיק גמור.

זה נשמע נורא, נכון? כן. אבל זה תיקונו של עולם, כי הטוב צריך ללכת לטוב והרע צריך ללכת לרע, לא שיהיה ערבוב. הערבוב הזה זה מחטא עץ הדעת טוב ורע ועוד תהליכים שהיו, שבירת הכלים וכולי. אז זה לא שהצדיק מכוון לדבר הזה – חס ושלוש. הצדיק מכוון לטובת האדם. אבל הנה, לוט, תראו מה נהיה ממנו.

וכל הסיפור אחר כך, על זה כבר מובא בספרים הקדושים, בקבלה, מה הסיפור שהיה עם הבנות – שהיה צריך להוציא את נשמת משיח דוקא בדרך כזאת לא כשרה, כי לפעמים יש נשמה עצומה בשמים והסטרא אחרא לא נותנת לה לרדת לפה, וה' עושה תחבולה ומוריד אותה בדרך לא יפה בעינינו, והסטרא אחרא מבסוט: 'הנה, עכשיו הוא יהיה עוד יותר רשע, הוא יהיה גמור'. אז ה' מאיר לו, לאותו ניצוץ קדוש, ואז הצדיק הזה עושה תשובה ונהיה צדיק עליון ומתקן את הכל. כך היה גם עם אברהם אבינו, וכן הלאה.

אז יש דברים מופלאים בתורה, וגם נסתרים. צריך ללמוד פנימיות. מי שרוצה שילמד את ה'רומח', הספר שלנו 'רומח פינחס', ויבין את כל הבסיס של הקבלה ותהיה לו השקפה ברורה ונקיה בעיני התורה. זה יעזור לו להבין דברים כאלה אחר כך. חשוב להבין, כי אם בן אדם לא מבין היצר הרע אוכל אותו בקלות.

אם כן, יש את הסוגיה עם ישמעאל שהתקלקל, עוד אחד שהתקלקל, ה' ירחם. והוא, כואב לו על זה שהוא התקלקל, שהתחיל לעבוד עבודה זרה. ושרה אמנו אומרת לו לגרש את

האמה ואת הבן שלה, האמה זו הגר, לגרש אותם, שלא יירש בן האמה עם הבן שלה יצחק.

בנוהג שבעולם היו אומרים: מה פתאום לגרש? אברהם אבינו צודק. הוא איש החסד, זה הבן שלו, זו הפילגש שלו. אה, הוא התקלקל? אז הוא יתקן אותו. וחכם עדיף מנביא, כי אומר רש"י, למה ה' אמר כל מה ששרה תאמר שמע בקולה? כי היא היתה גדולה בנביאות ממנו – בנביאות כן, אבל חכם עדיף מנביא, ו"לא בשמים הוא".

ואברהם אבינו היה נגוע בענין הזה שהוא רצה להציל את ישמעאל? ושרה אמנו היתה נגועה בזה שהיא רצתה לגרש אותם? לא. לא. בדרגות האלה אין לנו השגה. אבל בשבילנו, אנחנו היינו, בטח בני הדור הזה היו אומרים, היינו אומרים: צודק אברהם, למה לזרוק את הבן שלו? אולי הוא יכול לתקן אותו, הוא ניסה להציל את סדום ועמורה. אז היתה פה התעוררות מלמעלה, התערבות מלמעלה, הוא קיבל פקודה: 'תעשה מה ששרה אומרת לך', למרות שהתיקון זה 'והוא ימָשֶׁל בְּךָ', אבל היא גדולה ממך מהנביאות.

מה זה אומר שהיא גדולה ממנו בנביאות? שהיא נביאה גדולה יותר? שהיא מקבלת יותר נבואה? שמקבלת נבואה מפורטת יותר, מדויקת יותר?

יש הבדל בין הנבואה של משה רבינו לבין שאר הנביאים, את זה אנחנו מבינים. משה רבינו צריך לקבל את התורה, ואם יהיה עוד מישהו שמתחרה בו באותה דרגה אז זה פוגע באמינות של התורה, כי ההוא יכול להגיד 'לא, זה לא ככה. זה ככה'. לכן משה קיבל תורה מסיני, לא מישהו אחר, אחד בדרגה הזו.

הוא, היתה לו דרגה של אספקלריא מאירה, לשאר הנביאים אספקלריא שאינה מאירה, ושאר ענינים שהבדילו לגמרי בין ההשגות בנבואה של משה רבינו לשאר הקדושים, לשאר הנביאים שהיו להם השגות, ובוודאי שאר בעלי רוח הקודש שזה נמוך יותר.

אז כאן שרה אמנו זכתה לנבואה ממדרגה גבוהה יותר. מה זה אומר?

ברורה יותר? קרבת ה'? ה' מגלה לה דברים שלא גילה לאברהם? הוא גילה לה שיצחק יירש אותם? אני לא יודע. אבל הוא כפף את אברהם אבינו לקבל ממנה. ואברהם אבינו קיבל את זה על עצמו. אברהם איש החסד בגיל מאה נולד לו בן, ה' שולח אותו להקריב אותו לעולה. "וישכם אברהם בִּבְקָר", "אברהם" – מיד "הִנְיִי!" הנני, זאת אומרת, אני עושה מה שאתה אומר לי. עכשיו צריך למחר – אני ממחר. זאת אומרת, היה לו ביטול, דרגה של ביטול כלפי ה' יתברך גבוהה מאד. עובדה שהוא עמד בעשרת הנסיונות. מה עם הרגש? פה "וַיֵּרַע הַדָּבָר מֵאֵד בְּעֵינֵי אֲבִרָהָם". היה לו קשה מאד ששרה רוצה לגרש את הגר ואת הבן, לגרש אותם, זה הפרע לו. זה ענין של רגש, זה רגש? זו השגה רוחנית? אידיאולוגיה? תורה? מה זה? זה חרה לו מאד, חרה לו מאד, היה לו קשה, היה לו קשה. בעקידה לא שמענו שהיה לו קשה, הוא מיד קם והלך, ולא סיפר לשרה. שרה לא ידעה. הוא פחד שהיא לא תעמוד בזה, ובאמת היא לא עמדה בזה. כתוצאה מהעקדה היא נפטרה. יש אומרים שמהשמה שהוא ניצל היא נפטרה. יש אומרים שמהצער שהיא חשבה שהוא באמת הלך, מת, היא נפטרה. זה עלה לו בחיים של שרה, לאברהם אבינו.

אז תגידו לי 'כן, אבל אין לנו השגה'. כתוב, כן, שאין לנו השגה באבותינו הקדושים. אבל הנה למשל יעקב אבינו שהיה בצער, שלא התנחם, לא קיבל ניחומים על זה שכביכול יוסף מת – אז פרשה ממנו שכונה כי הוא היה עצוב. אז זה רציני או זה לא רציני? זה רציני מאד. אז היה עצוב או לא היה עצוב? היה עצוב. אחר כך "ותחי רוח יעקב".

זאת אומרת שהקדושים האלה הם גם בשר ודם. יש להם גוף. לא להמציא דברים שאין להם גוף, שהם רק אלקות, שהם משהו רוחני. לא. יש להם גוף, כל צרכי הגוף. יש להם רגשות. יש להם מדות. יש להם בחירה.

והם גם מרכבה, במקרה זה לחסד, במקרה של אברהם. הם בחינת איש האלקים, כתוב על משה רבנו "איש האלקים" – חציו ולמעלה אלקים, חציו ולמטה איש. זו מין הרכבה כזו. הוא לא אלקים, מובן שלא. אבל יש לו התגלויות מאלקים. יש לו התגלויות מהשמים, אמתיות, מדרגות אלקיות מהשמים, לא כבן אדם רגיל. תקראו 'שבחי הבעל שם טוב', ותראו איזה דבר זה, אילו מדרגות היו לו, הכל אמתי.

אז מי שקדוש, מי שצדיק, מי שעובד את ה' לשם שמים – יכול לזכות תמיד, ככה מביא ה'תנא דבי אליהו בשם אליהו הנביא. כן, על פי המעשה רוח הקודש שורה באדם – גם בעבד גם בשפחה, גם בגבר גם באשה, גם ביהודי גם בשאינם יהודים. רוח הקודש שורה על פי המעשים, על פי המעשה, מה שבן אדם עושה. תראו מה זו בחירה חפשית.

אז כאן מאילו שהן סיבות שרה אמנו היתה במדרגה בנביאות גבוהה, וה' כיף אותה בפני דעתה, כשבדרך כלל כתוב, כן, ש"נשים דעתן קלה", בשביל זה יש להם בינה יתרה, אבל דעתן קלה. מה זה אומר? יש לזה הסבר בקבלה מבחינת המוחין, לא משנה. זה מבנה שונה. זה לא אותו דבר. גבר ואשה הם לא אותו דבר, כל אחד בתפקיד שלו.

אז כאן הוא צריך לשמוע בקולה, לכל מה שהיא תאמר לו. הוא שולח אותה למדבר וכל הסיפור הזה, תקראו את זה בפרשה, ותראו. זה באמת משהו מופלא מאד, כל הסיפורים מופלאים, כבדים, קשים, מפתיעים, כואבים. ואיך הם עמדו בכל זה? זכותם באמת תגן עלינו. בן אדם היום לא עומד בכלום. איך הם עמדו בנסיונות האלה? פשוט, פלאי פלאים, פלאי פלאים.

אז הנה, גם במלאכים, ה' שלח שלשה מלאכים, האורחים – אחד לבשר לשרה, אחד מרפא את אברהם ואחד להחריב את סדום ועמורה. שלשה מלאכים. איך העניין הזה? וגם הקדוש ברוך הוא בא לבקר את החולה. מה ההשגה של אברהם באותו זמן? מה ההשגה של צדיק שבא הקדוש ברוך הוא לבקר אותו, צדיק עליון? יש את הקדוש ברוך הוא, יש את פמליא של מעלה. מתוך פמליא של מעלה נשלח אליו מלאך, שהוא הממונה לענין הספציפי שהוא צריך. והמלאך הזה מדבר. הוא מעביר מסרים, תלוי בדרגה, תלוי בצדיק, תלוי בזמן, תלוי במשימה, תלוי במיליון דברים, בנשמה. אז זה פלא פלאים, פלא פלאים. פמליא של מעלה יורדת יחד עם הקדוש ברוך הוא לבקר את החולה.

גם להשקיף על העיר, לרדת לראות מה באמת קורה, כשבנו את המגדל, ו"הקצצקתה", כל הדברים האלה שה' בא לבדוק – אי אפשר לתפוס את זה בשכל, אלה דברים עמוקים. מי שמתעניין בדברים האלה, על זה בפנימיות התורה יש הסברים. ואם אדם מתחיל להגיע לדרגות כאלה, אז משמים ידריכו אותו, אל תדאגו... אם אתם כבר עומדים להיות נביאים, אל תפחדו, משמים יסדרו לכם את כל הסעיפים כדי שלא תנוקו. אבל גם לנביאים יש נסיונות קשים. זה לא קל. גילוי פנים, זה דבר מחייב, זה דבר לא פשוט.

ואם רק לאברהם אבינו היתה נבואה היה קל יותר. אבל גם לשרה היתה נבואה, ועוד ברמה, בדרגה גבוהה יותר. אז הוא חושב ככה, והיא חושבת אחרת. זה במחשבה, ובנבואה. היא כנראה ידעה את התכנית. הוא לא ידע את התכנית. יוסף הצדיק ידע את התכנית כשהוא היה במצרים, אבל האחים לא ידעו את התכנית, אפילו יעקב אבינו לא ידע את התכנית, יוסף כן. למה? זה היה התפקיד שלו, והדרגה שלו, וה' שלח לו. מבינים?

אז אוי לנו מזמן של הסתר פנים – ואוי לנו מזמן של גילוי פנים, זה גם לא פשוט. יכולות להיות תקלות בענין הזה, שנביא אחד אומר ככה ונביא אחר אומר אחרת, והנביא השני הוא שקר? הוא נביא שקר? מה הוא, מה קורה פה? מבינים? גם יצחק הוא לא היה בן אדם רגיל, הוא היה מרכבה לגבורה. גם הוא היה נביא.

אז לכן הנסיונות, ההנהגה של הבית, ההחלטות – זה לא דבר פשוט, לא דבר פשוט. ולכן ה' יתברך התערב ואמר 'מה שהיא אומרת, "שָׁמַע עֲקֵלָה"', כי אם לא היה קורה פה. השלמות של ההנהגה של הצדיק, של האשה שלו, של הילדים שלו, אם יש

לו קהילה אז של הקהילה שלו – כולם כלי קדוש לעשות רצונו יתברך. אם היצר הפרטי נכנס, אוי ואבוי. אם היצר הכללי עוד נכנס, הוא עושה פיצוץ והוא הורס את הכל.

לכן צריך להיות זהירים מאד בזיהוי מפת הקרב: האם משהו משתנה, הדבר הכי קטן במפת הקרב, ולטפל בבעיות, לא להתעלם מהבעיות, ולעשות בירורים על הבעיות, ולהבין מה המטרות של היצר ואיפה הוא רוצה לפוצץ – כי בודאי הוא רוצה לפוצץ כי הוא נלחם בקדושה. אז צריך לבדוק, כל הזמן לבדוק.

וצריך להיות קדושים כדי שתהיה גם סיעתא דשמיא מעל הטבע. הנה פה, ה' יתברך הציל את המצב כי הוא אמר לאברהם אבינו "שָׁמַע עֲקֵלָה". אם לא, מה היה קורה? זה היה נפתר איך שהוא, אבל זה היה פוגע.

לפי הרמזים שם, "נִתְּתָע בַּמַּדְבָּר" – הגר חזרה לגילולי בית אביה. אבל אחר כך, אחרי ששרה אמנו נפטרה מחזירים אותה לאברהם, ראומה. אז היא שמרה על עצמה. אז יש פה דקויות – מה כן, מה לא, חזרה בתשובה, כל העניינים. לא פשוט.

בכל סוגיה יש מיליון דברים. אם תסתכלו מהלב לעמקו של ענין על מנת לעשות נחת רוח לה', ללמוד מזה לעבודתו יתברך – ה' יגלה לכם פרישה של דברים שבחיים לא חלמתם עליהם, כי יש פה המון דברים ללמוד בכל פרשה. והפרשות האלה זה בכלל ים של דברים, שבאמצעות 'דרך עץ החיים' אפשר להאיר בסוגיות ושנאחנו הקטנים נלמד משהו מזה לעבודתו יתברך, כי מה זה לימוד לְשִׁמָּה? זה בשביל לעבוד את ה', בשביל שנשפּתר, שנדע לדייק בבחירה. צריך לדייק בבחירה.

הנה, שני גדולי עולם, שרה ואברהם, הם מתווכחים על הסוגיה של מה לעשות עם הגר והבן שלה, ואנחנו היינו אומרים: הוא צודק, הוא איש החסד, הוא יעשה לו 'נו נו נוי', יחנך אותו, יעשה משהו, ישלח אותו לישיבה, אני לא יודע מה, יתן לו עונש, יעשה משהו, יתפלל עליו. לא, לא, לא, שרה אומרת, אין פה מה לעשות, צריך לגרש אותו. וה' מסכים אֵתָהּ.

אז יש פה הבדל, ואני מפרט, בין ההנהגה של הצדיק, ההנהגה של חסד והבירורים שהוא עושה וההלכה כמובן, התורה וכל הדברים – לבין הוראה מהשמים. יש הוראה מהשמים מפורשת מהקדוש ברוך הוא לשמוע בקול שרה ולגרש את הגר ואת הבן שלה. 'אה, מה יקרה? מה יקרה?!' – ה' מנהל את העולם.

יש אנשים שדואגים להאכיל בעלי חיים, צפורים, ולהאכיל חתולים כי הם דואגים שאין להם מים, שאין להם אוכל – יפה מאד, מדת החסד, "ורחמיו על כל מעשיו". אבל האחריות עליהם: לא. האחריות על הקדוש ברוך הוא, הוא זן ומפרנס לכל. אם אדם עושה קצת משהו, טוב, זו סוגיה בפני עצמה. מבינים? אז פה היתה מחלוקת בין ההנהגה וההשגה ודרך עבודתו של אברהם אבינו – לבין הנבואה של שרה וההנהגה שלה. היא לא היתה מוכנה שזה ימשך. התורה כולה חסד, אבל לפעמים יש גם דין, נכון? לפעמים צריך לחתוך. הוא חתך עם לוט. ופה היה צריך לחתוך עם ישמעאל ועם הגר.

מעניין מאד, עמוק מאד. מי יודע מה עוד אפשר לחפור בנושא ומה אפשר להוציא. אז חשוב להבין את ההנהגה, את ההלכה, את רוח הקודש, הנבואה, הנבואה הגדולה עוד יותר, ההוראה מהשמים, הנסיון, נסיון מהשמים כמו העקידה. ה' ישמור. מבינים?

זה מה שאמרתי בתחילת השיעור: העומס הנפשי, הרוחני, המעשי, כל הבירור של הסוגיות – זה עומס אדיר, שאי אפשר בכלל לתפוס אותו. ועוד בסוף, מסכן אברהם אבינו – הלכה שרה. יש כמו שרה!!

זהו. ה' יעזור, רבותי, שנתחזק ונתחדד ונתעמק ונעשה לו נחת רוח!

לחיים! לחיים! לחיים!

נא להפיץ את מעינות 'דרך עץ החיים' בכל מקום ובכל זמן לזיכוי הרבים למען שמו באהבה!

לחיים! לחיים! לחיים!

שבת שלום וכל טוב סלה.

מתוך נפשי – התחדדות במלחמה ובבחירה

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א
י"ב חשוון תשפ"ו

- א. רעיון איכותי, בתחילתו לעולם אינו המוני. אך אם מתמידים בו למרות כל הקשיים, יהפוך בהמשך לזרם המקובל, אם לא מתיאשים!
- ב. להתעלות קשה. להתדרדר קל.
- ג. מעטים יעזרו לך לעלות. רבים יעודדו אותך להתדרדר.
- ד. לא ניתן לכפות על אדם להתעלות. לעתים הקושי והשברון מביאים אותו לפשפש במעשיו ולהשתנות.
- ה. מה המחיר? לכל דבר יש מחיר. אתה רוצה להיות צדיק? יש לזה מחיר. אתה רוצה להיות רשע? יש לזה מחיר. אתה רוצה להיות לא צדיק ולא רשע? – יש לזה מחיר.
- ו. אתה רוצה להיות מפורסם? יש לזה מחיר. אתה רוצה להיות אלמוני? יש לזה מחיר.
- ז. לכל דבר יש מחיר. האם אתה מודע למחיר שתדרש לשלם עבור רצונך? האם אתה מוכן לשלם אותו? האם תתמרמר על כך?
- ח. "מעלים עין מסוררים". ואם הסוררים 'מנצלים' את העלמת העין...?
- ט. זה שאתה אדם טוב וחיובי – לא מבטיח שזה שרוצה להזיק לך הוא כמוך.
- י. לעתים אם לא מעלימים עין מסוררים לא ניתן להתקיים.
- יא. מטרת החינוך אינה לאלף ולא לפי את הילדים – אלא לבנות אותם רוחנית וערכית!
- יב. כדי לתקן מישהו אתה נדרש 'להכנס לתוך העיוות שלו'. אתה בטוח שלא תדבק ממנו?
- יג. "על כל פשעים תכסה אהבה" – כן, בתנאי שהכיסוי לא יפול והאהבה לא תברח.
- יד. אדם יכול להשפיע בהצלחה רבה רק כאשר הוא מחובר לשרשו העליון.
- טו. ציור מינימליסטי יכול להיות מקסימליסטי, וציור מקסימליסטי יכול להיות מינימליסטי. הכל תלוי בכשרון הצייר וביכולתו להעביר את המסר שלו.
- טז. אתה מבין אותי ואני מבין אותך ללא צורך במלים – זהו סוד ההתחברות.
- יז. עדיף לשמח את הצדיק מאשר לצער אותו.
- יח. אדם בא מלוכלך לצדיק, ויוצא נקי. והצדיק יוצא עם מלא כאבים פיזיים ונפשיים.
- יט. עזרה לזולת דורשת מסירות נפש.
- כ. אדם גבור יכול להתמודד עם מיליון קשיים, בס"ד – עד שהיצר הרע מוצא את חולשתו ודרכה יכול למוטט אותו, ר"ל.
- כא. מי שמתעלם מהרע שבבריא – הרע עלול לטרוף אותו, ר"ל.
- כב. כל עוד שאתה מודע לטעויות שלך – אתה שמור! כי "לֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְפָּה אֱלֻקִּים לֹא תִבָּזֶה".
- כג. החלום בא לחדד את חושי ההשרדות.
- כד. עסוק בדע"ה כל הזמן, ובס"ד היצר הרע הפרטי והכללי לא יטרפו אותך, ר"ל. ההתמדה – היא המפתח להתקדמות.
- כה. כאשר הבחירה היא בין גרוע לגרוע יותר לגרוע עוד יותר – השאר במצב הגרוע! ואז תראה שהוא לא גרוע כל כך.

לחיים! לחיים! לחיים! נא להפיץ את מעינות דע"ה בכל זמן ובכל מקום לזיכוי הרבים למען שמו באהבה.
לחיים! לחיים! לחיים! ונא הפיצו גם את שירי הדא"ז – שירי אמת להחיות את המת!
שבת שלום, וכט"ס!